

[Himmelstrup.]

1937—38, er Finanslovsforslaget en Indtægt af Forbrugsafgifterne paa 286 Mill. Kr., hvilket er 5—6 Mill. Kr. mindre, end disse Skatteklender gav i Finansaaret 1936—37. Nu foreligger der ikke Opgørelse over indeværende Finansaar for længere Tid end til 1. December, men indtil da har Forbrugsafgifterne givet rundt regnet 8 Mill. Kr. mere end Aaret forud, medens der altsaa var budgetteret 5—6 Mill. Kr. mindre. Hvis denne Udvikling fortsættes Finansaaret ud, hvad den muligvis ikke gør i samme Styrke, vil den højtærede Finansminister altsaa paa Forbrugsafgifterne faa en Indtægt af ca. 300 Mill. Kr. i Stedet for de budgetterede 286 Mill. Kr. Det er dog en Føjregning. Den er naturligvis behagelig for den højtærede Minister, fordi den giver ham langt flere Penge, end han har regnet med, men en saadan Budgettering er jo ikke særlig vejledende for Rigsdagen. Det er efter min Mening ikke noget dygtigt Finansstyre, som ikke kan bringe Budget og Regnskab i nogenlunde Overensstemmelse med hinanden. Hvis det endda var første Gang, det skete, fik det være, men det har jo gentaget sig i de sidste Aar, at Finansministerens Budgetlægning aldeles ikke svarer til Aarets regnskabsmæssige Resultat, og jeg henstiller i hvert Fald til den højtærede Finansminister, at det fremtidig ikke gentager sig i saa grov en Form, som det sandsynligvis vil blive Tilfældet i Aar.

Vi mener altsaa fra vor Side, at den Omstændighed, jeg her har peget paa, maa kunne bevirke, at den højtærede Finansminister ikke behøver alle de Penge, som disse Told- og Afgiftslove indeholder. Jeg tænker naturligvis her paa det Spørgsmaal, vi har diskuteret saa mange Gange tidligere, Spørgsmaalet om den berømte Benzin-Femøre, som vi mener skal overføres til Kommunerne til udelukkende Anvendelse til deres Vejformaal, medens den jo nu tjener almindelige Statsformaal. Der er i Aar en økonomisk Baggrund for at kunne gøre dette end tidligere. Tillige mener vi, at Forholdene ude i Kommunerne sandsynligvis i det kommende Aar vil gøre det i allerhøjeste Grad ønskeligt, at Motorpengene styrkes gennem denne Benzin-Femøre, som jo repræsenterer en 16—17 Mill. Kr. Rigs-

dagen vil jo i denne Samling vedtage en Snekastningslov, som utvivlsomt vil medføre store Udgifter for Kommunerne, derved at Naturalarbejdet afløses, og naar disse Udgifter kan refunderes af Motorafgifterne, forekommer det os nødvendigt, at Kommunernes samlede Andel i Motorpengene bliver forhøjet; ellers vil denne Lov medføre, at Tilskuddet paa andre Omraader af Kommunernes Vejarbejder maa gaa betydeligt ned. Vi henstiller altsaa til den højtærede Finansminister, om der nu ikke er Mulighed for at overføre Benzin-Femøren til Kommunerne og altsaa trække den ud af det almindelige Statsbudget. Skulde den højtærede Finansminister mene, at han ikke helt kan undvære disse Penge, saa har vi jo tidligere tilbudt en vis Kompensation, og dertil om vil vi gerne forhandle med Ministeren under den kommende Udvalgsbehandling.

De øvrige Told- og Afgiftslove, som knytter sig til de forskellige Kriselovsafgørelser i 1931, 1932 og 1933, og hvor Dækningen i væsentlig Grad er søgt paa udprægede Luksusomraader, kan vi slutte os til og vil altsaa stemme for at forlænge deres Gyldighed. Det gælder derimod ikke Forlængelsen af Toldloven af 15. Oktober 1932, fordi den er en udpræget protektionistisk Toldforanstaltning. Hertil kommer endvidere, at efter vor Opfattelse findes der ingen Penge i Toldloven af 15. Oktober 1932. Vi har jo drøftet før — og der foreligger ogsaa Oplysninger til Belysning og Godtgørelse af dette Forhold —, at de Beløb, som kom ind efter denne Lovs Gennemførelse, i Virkeligheden er mindre end de Beløb, de tilsvarende Positioner gav i Toldindtægt før Forhøjelsen. Vi har jo foretaget ganske enkelte Nedsættelser i denne Lov i 1934 eller 1935, det var de berømte Gummistøvler, som navnlig det ærede Medlem Hr. Rager ganske sikkert vil huske, og ligesaadan i Fjor, hvor det drejede sig om nogle Stofsko, tror jeg, og Glasvarer. Det er min bestemte Overbevisning — en Privatmand kan ikke helt undersøge det, fordi de statistiske Opgørelser ikke rækker længere end til Begyndelsen af 1937 —, at paa disse Positioner har Toldbeløbet været større efter Nedsættelsen end før; det turde ogsaa tyde paa, at der i Virkeligheden ikke er Penge i denne Lov.